

Ταπεινή, χριστουγεννιάτικη δέηση

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας](#)

Γλυκύτατέ μας Ιησού, καλέ μας Χριστέ, συγχώρεσέ μας, γιατί γιορτάζουμε τα γενέθλιά Σου χωρίς Εσένα.

Λέμε ότι είμαστε χριστιανοί και γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα, την γιορτή Σου, αλλά, δυστυχώς, χωρίς την ζωντανή παρουσία Σου. Πήραμε μόνο το όνομά Σου και κτίσαμε πάνω Του έθιμα και γλέντια. Εσένα σε βάλουμε στο περιθώριο και σαν ειδωλολάτρες στολίζουμε χριστουγεννιάτικα δένδρα, στολίζουμε βιτρίνες, στολίζουμε δρόμους, στολίζουμε τα σπίτια μας, αλλά καμιά μέριμνα για στολισμό της καρδιάς μας· αυτήν που μας ζητάς Εσύ, νεογέννητε Χριστέ μας, να Σου δώσουμε σιγοψελλίζοντας στα αυτιά του καθενός μας: «Υιέ μου, δος μοι την καρδιάν» (Σοφ. Σολ. 18΄ 26)! Ζητάς, Χριστέ μου, την καρδιά μας, αλλά με διάκριση. Δεν την απαιτείς. Θέλεις μόνοι μας να Σου την προσφέρουμε. Θέλεις να μας επισκεφθείς και να κατοικήσεις μαζί μας. Να μας μεταβάλλεις με την χάρη Σου και να μας θεώσεις. Οποία τιμή για εμάς! Οποία εξύψωσις! Οποίος εξαγιασμός, αλλά και οποίο προνόμιο!

Εμείς, όμως, είμαστε άθλιοι, Χριστέ μου! Δεν κατανοούμε την τιμή που μας έχεις κάνει! Δεν κατανοούμε το πόσο προνομιούχους μας έχεις καταστήσει! Θέλουμε οι αχάριστοι να γιορτάζουμε χωρίς Εσένα. Η παρουσία Σου είναι εμπόδιο στις φαύλες και πονηρές συνήθειές μας. Θέλουμε, οι τυφλοί από αμαρτίες, να γιορτάζουμε σε φωταγωγημένη ατμόσφαιρα, με λαμπιόνια και βεγγαλικά και όχι με φωταγωγημένες καρδιές από μετάνοια, συμπόνοια, αγάπη, ελεημοσύνες.

Γιορτάζουμε, Χριστέ μου, σένα, που ποτέ αληθινά δεν Σε γνωρίσαμε «έν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» (Ἰωάν, δ´ 23), αφού δεν είδαμε και εξακολουθούμε να μην βλέπουμε την παρουσία Σου στα πρόσωπα των συνανθρώπων μας, των αδελφών μας που πάσχουν, που υποφέρουν, που στερούνται τα αναγκαία, ενώ εμείς σπαταλούμε αυτά που μας έδωσες σε περιττά πράγματα.

Δεν σε αγαπάμε, Χριστέ μου, και ας γιορτάζουμε την γιορτή Σου. Είμαστε Χριστιανοί κατ' όνομα, χωρίς πνευματική αναγέννηση. Είμαστε Χριστιανοί χωρίς σένα ιδιοκτήτη της καρδιάς μας. Και μετά διερωτώμεθα γιατί η κρίση της κοινωνίας μας; Γιατί οι πανδημίες, η οικονομική εξαθλίωση, οι ακαταστασίες, οι πόλεμοι, οι απογοητεύσεις, η ασέβεια προς το περιβάλλον, η κοινωνική αποσύνθεση;

Παιδαγωγήσέ μας, Χριστέ μου, όπως Εσύ θέλεις, αλλά μην συνερισθείς τα άνομα

και αχάριστα πλάσματά Σου. Το δώρο Σου προς εμάς στην γιορτή Σου ας είναι να μας αξιώσεις να Σε αγαπήσουμε. Να σε αγαπήσουμε, για να νιώσουμε την πραγματική χαρά της γιορτής Σου, να ζήσουμε με νόημα τα γενέθλιά Σου! Βοήθησε μας να ενδοσκοπήσουμε· να έλθουμε σε περισυλλογή και αυτοσυγκέντρωση· να εγκαταλείψουμε το σκοτεινό παρελθόν μας και να χαράξουμε μαζί Σου το ανεξίτηλο μέλλον μας με πνεύμα ήσυχο και ατάραχο, με ομόνοια και φιλαδελφία, με εμπιστοσύνη σε Σένα, την όντως Αγάπη, που ήλθες στην γη μόνο και μόνο για να μας ανεβάσεις στον ουρανό, για να γιορτάζουμε μόνιμα μαζί Σου και να Σε δοξολογούμε μαζί με τους Αγγέλους Σου ψάλλοντας αδιάκοπα: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β´ 14).

<https://bit.ly/3EcnGbq>